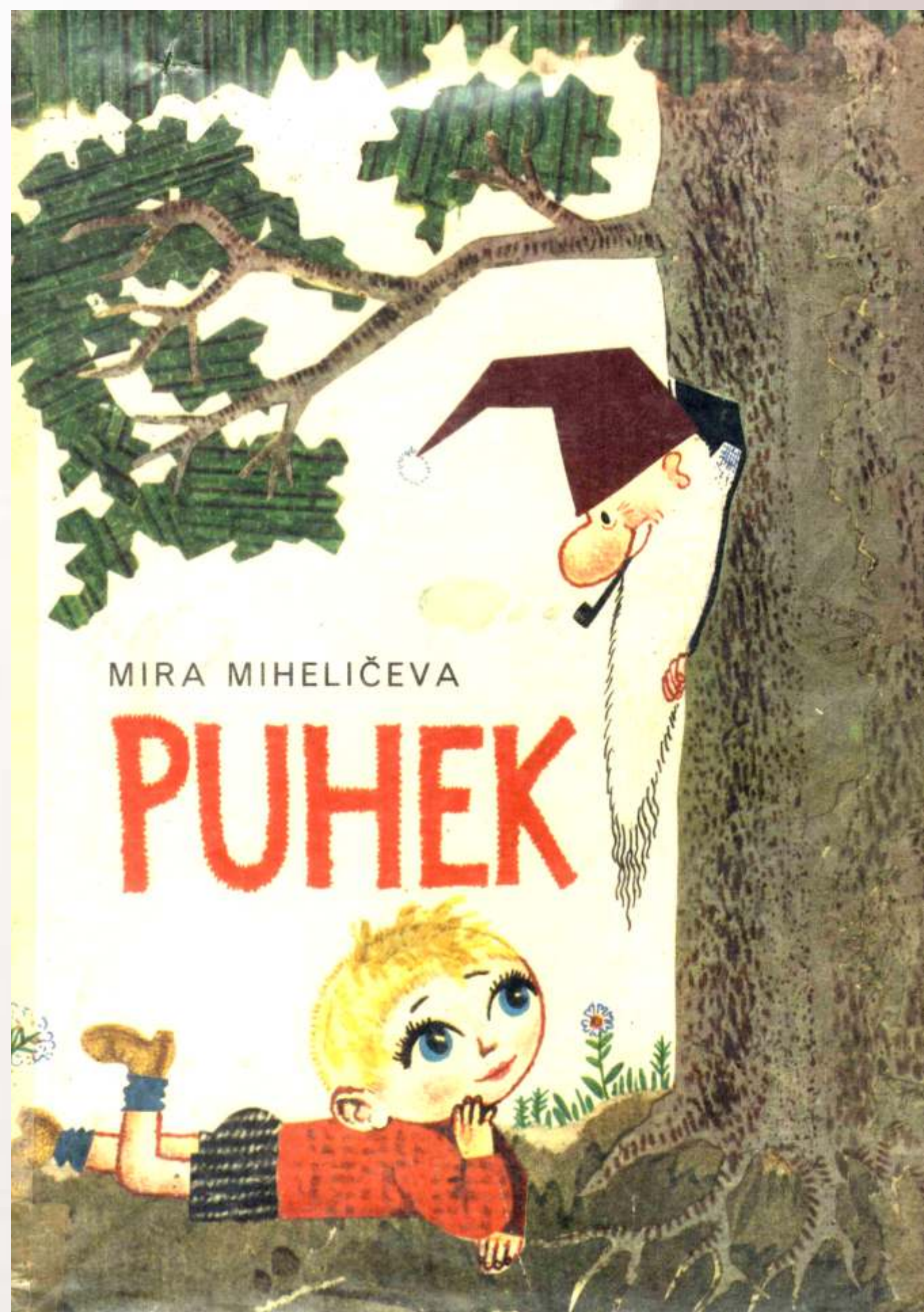
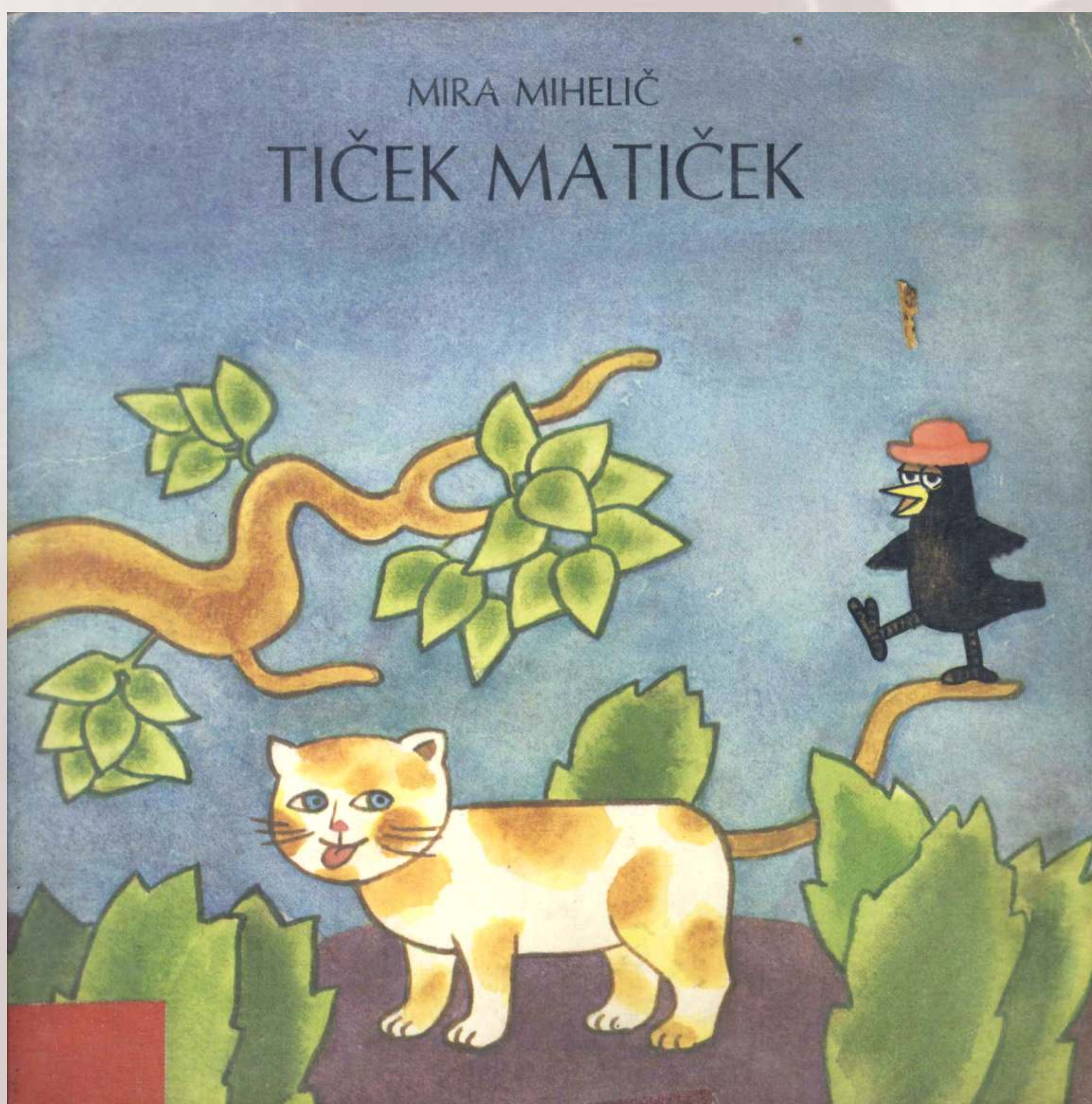

DELA ZA OTROKE IN MLADINO

Zmeraj me je tudi veselilo pisati za otroke, to je bila čista sprostitev, čeprav nisem napisala veliko mladinske literature, le tri knjige (Štirje letni časi, Puhek in Pridi, mili moj Ariel), kar je malo v primeri s številom mojih romanov. (Mira Mihelič, Vrnite se, sinovi)

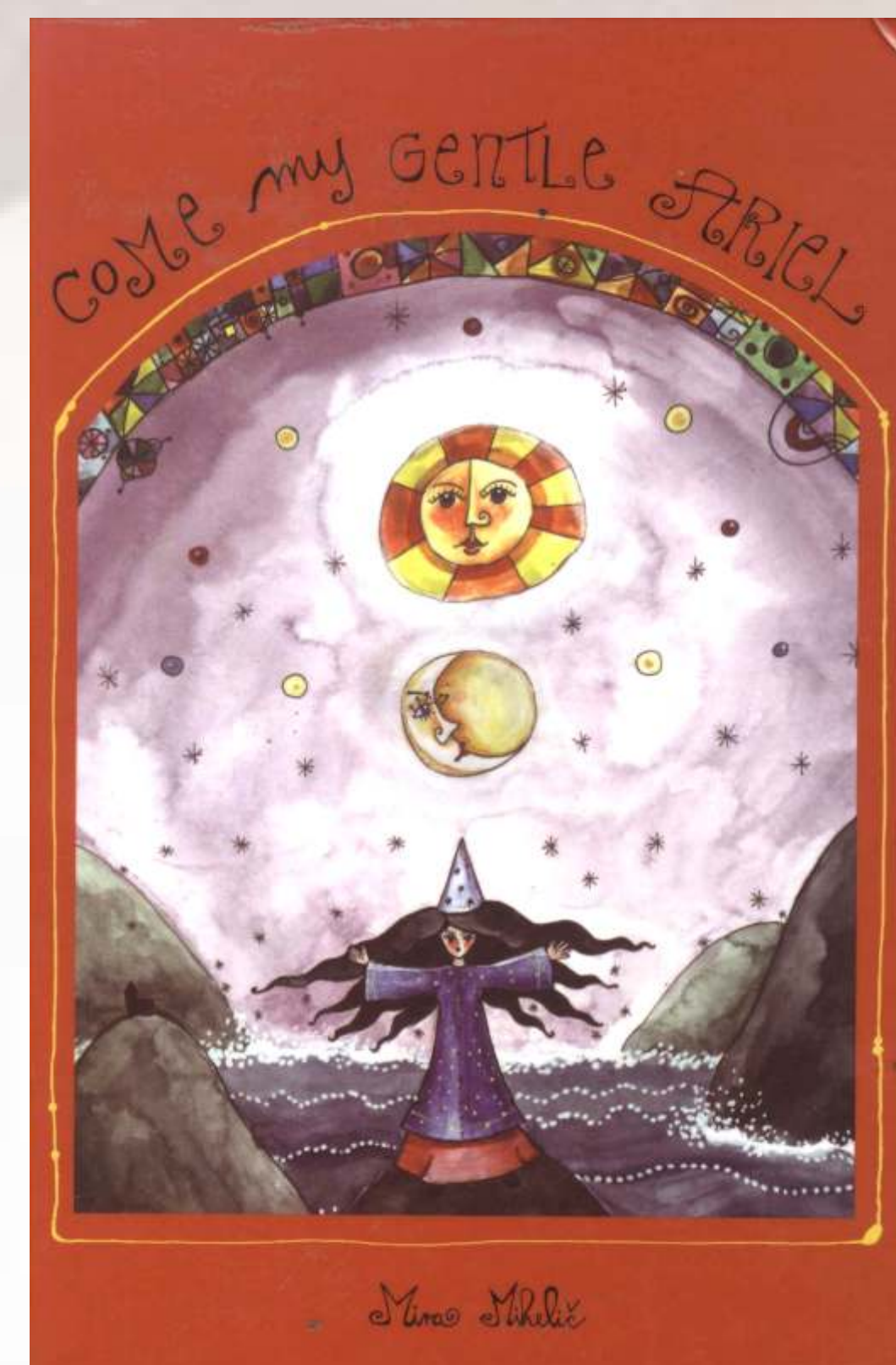
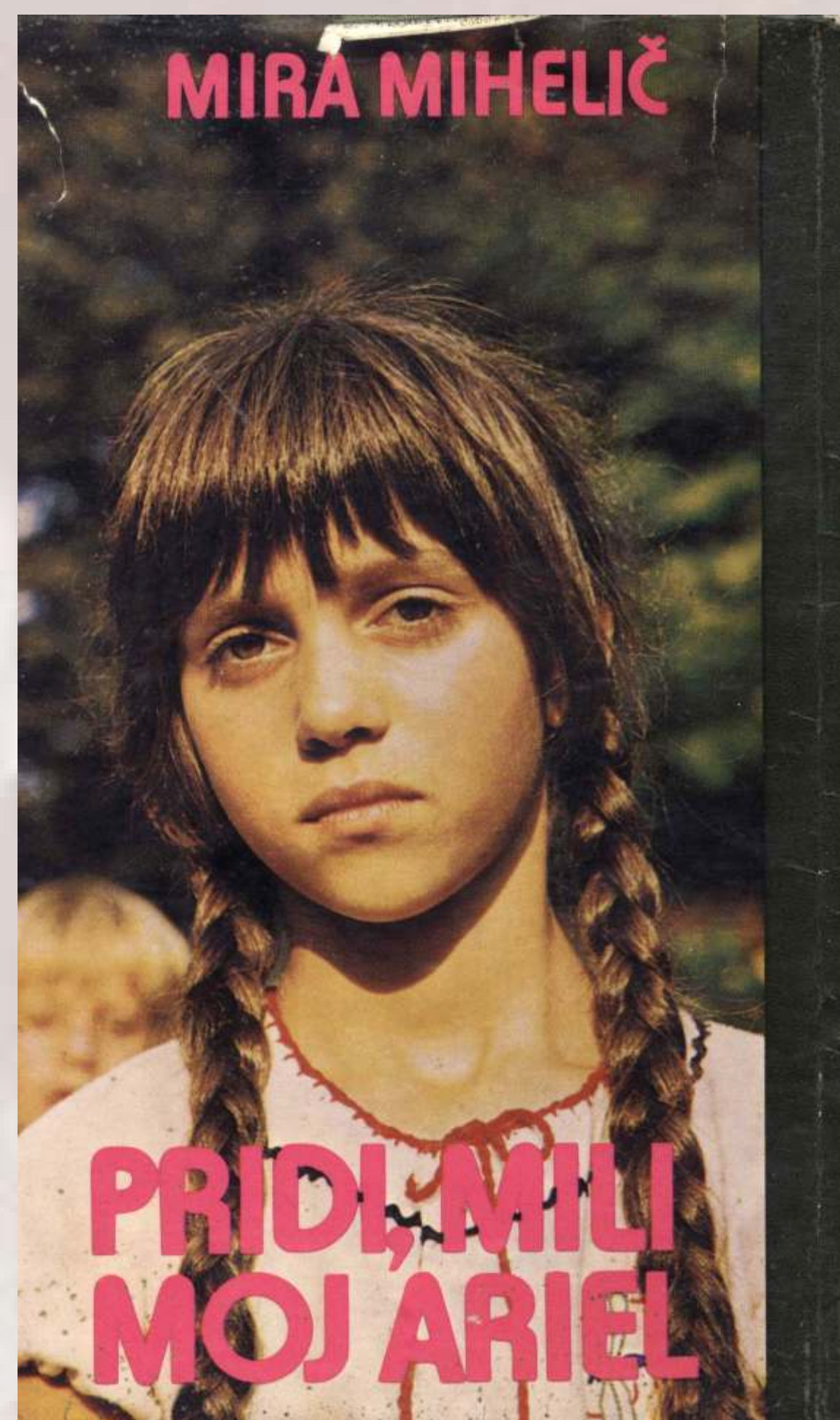

Fantek, ki mu pravijo Puhek, je izrazit mestni otrok: prizorišče njegovih realnih in imaginarnih prigod je meščanska hiša z vrtom, v kateri živi Puhek kot najmlajši član tipične sodobne meščanske družine s tremi otroki.

Zgodbica Tiček Matiček je še ena iz ciklusa knjig o Puhku. Tiček Matiček je mali zlatokljuni kos, ki zna lepo žvižgati in plesati. Ne zna pa leteti. In to ga spravi v velike težave, ki jih na koncu uspešno premaga. *Tiček matiček je prelepo žvižgal - samo to ga je veselilo. Vsako jutro je odprl v gnezdecu polkence iz lubja, pokukal ven in zažvižgal. Oglasili so se mu kosi s sosednjih dreves, toda nobeden ni znal tako lepo peti kakor on. Nato si je Matiček poveznil na glavo klobuček z zavihanimi krajevčki, stisnil pod perutničko paličico, kakršno nosijo gizdalini, in odskakljal na konec veje. Zdaj je imel razgled po širnem svetu, se pravi, po tistem, kar se je njemu zdelo svet.* (Mira Mihelič, Tiček Matiček)

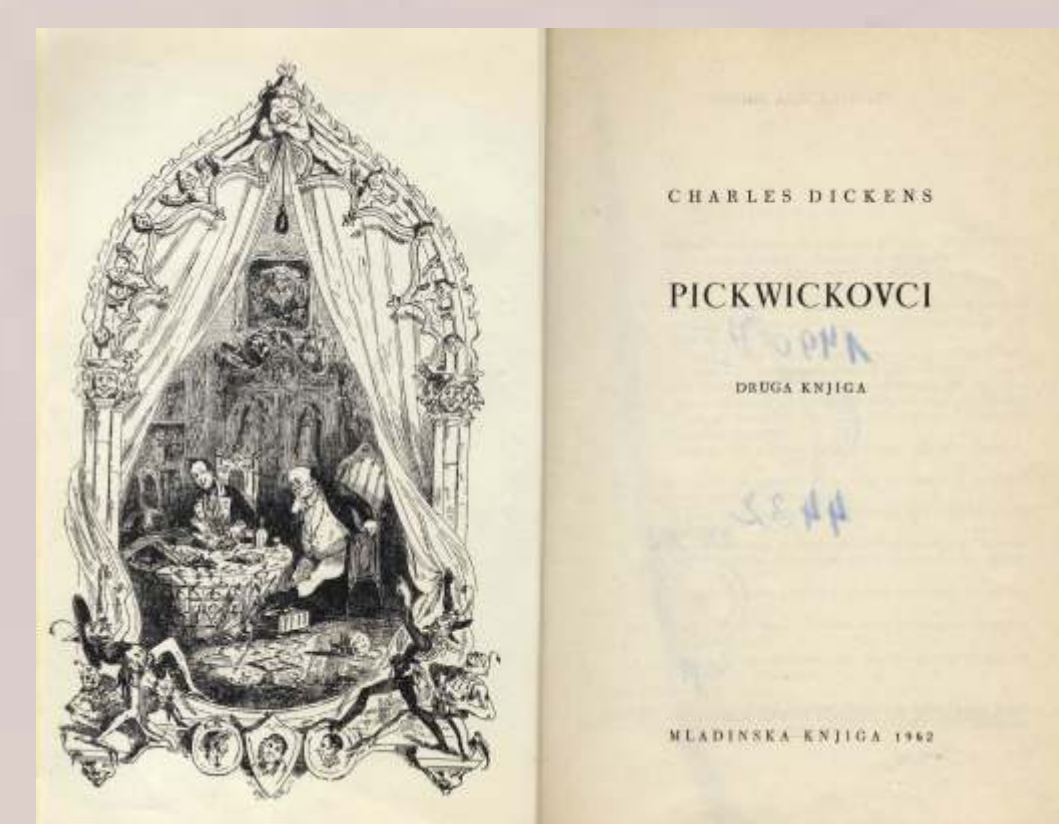
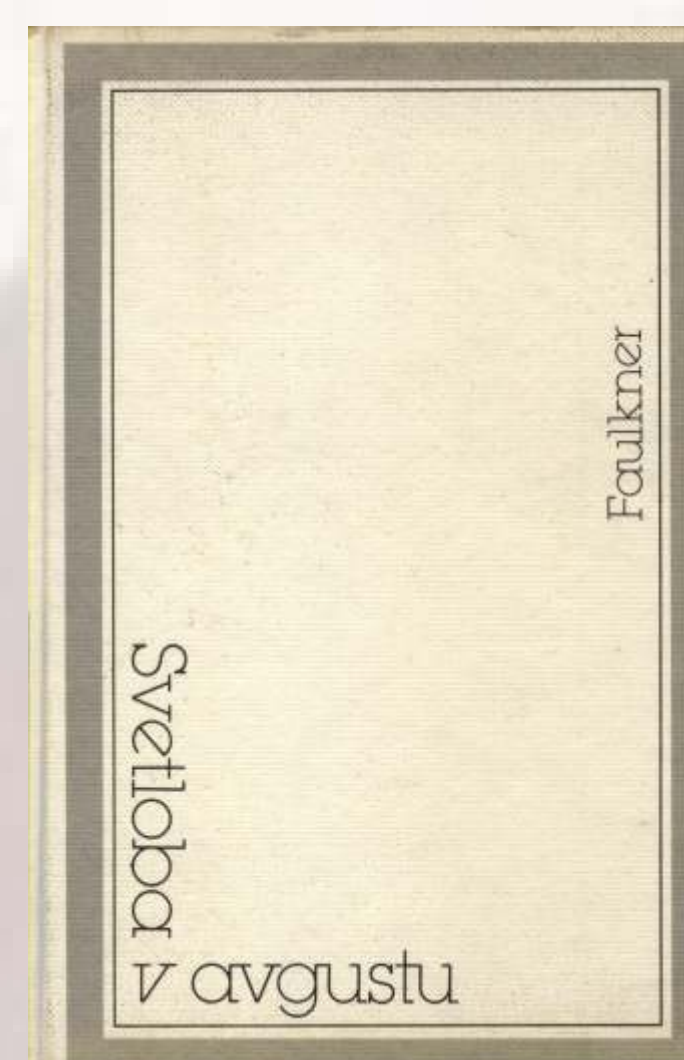
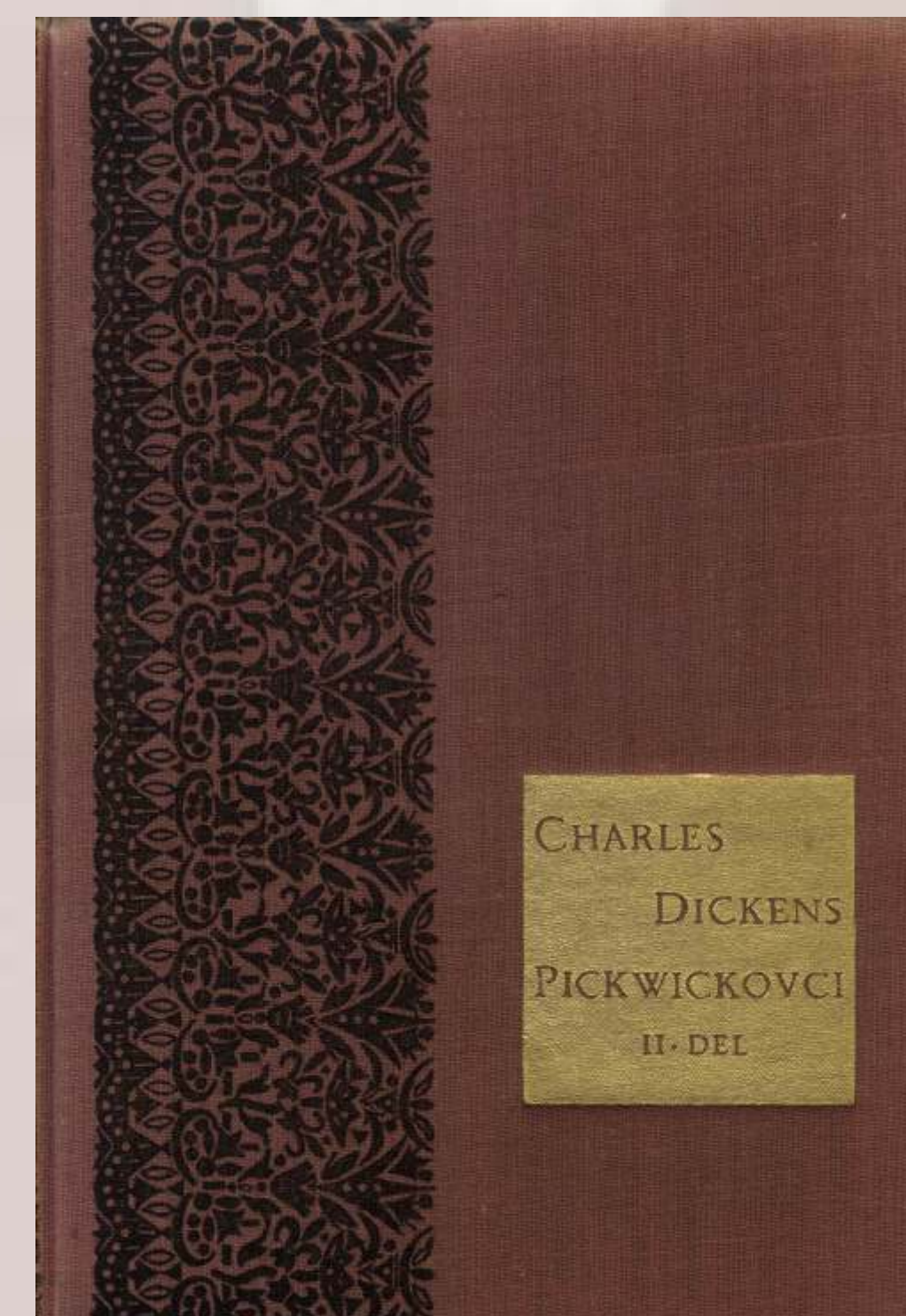
Bila je med prvimi pisci, ki so v petdesetih letih obudili pravljичno fantastično mladinsko prozo. Obenem je prostor dogajanja iz podeželskega sveta premaknila v urbano okolje. Njena prva knjiga za otroke je bila Štirje letni časi, njen glavni literarni lik Puhek se začne pojavljati v slikaniških izdajah: Peter iz telefona, Puhek v Benetkah ... Leta 1965 je napisala povest Pridi, mili moj Ariel. Vsem delom je skupna izrazita avtobiografska tematika.

Kjer živi Ariel, je večna pomlad. In ne oglašča se samo pri nekaterih. K vsakomur pride, kdor ga iskreno pokliče. Pokličite ga tudi vi! (Mira Mihelič, Pridi, mili moj Ariel)

PREVODI

Prevedla je več kot 80 proznih in dramskih del, predvsem iz angleščine, francoščine in nemščine. Prevajala je avtorje, kot so: Ernest Hemingway, William Makepeace Thackeray, Daniel Defoe, Walter Scott, Herman Melville, Jean-Paul Sartre, Tennessee Williams, Oscar Wilde, Henry Fielding ... Njeno prevajalsko delo je bilo nagrajeno z najvišjimi priznanji, dobila je Sovretovo nagrado za prevode Charlesa Dickensa Pickwickovci, Williama Faulknerja Svetloba v avgustu in Toma Wolfa Ozri se proti domu, angel leta 1963.

Kakih osem mesecev na leto sem opravljala prevajalsko tlako in včasih škripala z zobmi, ko sem se ob petih zjutraj sklanjala nad pisalni stroj s kakim debelim Dickensom (ki ga sicer ljubim) ob svoji strani in prenašala v slovenščino vrsto za vrsto, besedo za besedo, da sem si prislužila nagrado - štiri mesece časa za lastno delo. (Mira Mihelič v knjigi Slovenski književniki)